
Liederen voor zondag 27 oktober 2024

PSALM 82

1

God staat in 't midden van de goden,
Hij heeft hen tot gericht ontboden;
Gij machten die het onrecht stijft,
bevoorrecht al wie kwaad bedrijft,
hoort; gij moest wezen en geringen
beschermen in hun rechtsgedingen,
gij moest wat arm is en veracht
vrijmaken uit der bozen macht.

2

Gij die in hoogheid zijt gezeten,
hoe doof en blind is uw geweten!
Gij machtigen verzaakt uw plicht,
om uwentwil versaaft het licht.
Ik sprak wel; goden zijt gij allen.
Ik had aan u mijn welgevallen.
Maar neen, gij brengt de chaos weer.
Ik stort u in de afgrond neer.

3

Sta op, o God, en richt de aarde,
Gij geeft aan alles recht en waarde;
wat zich verheft als god en heer,
bestraf het en breng vrede weer.
Van U zijn immers alle volken,
breek met uw lichtglans door de wolken
en straal voor ons in majesteit,
Gij Zon van de Gerechtigheid!

HEMELHOOG 667 / ELB 241

1

Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.

Aanbid Hem met eerbied en ontzag
en kniel nu voor Hem neer;
die zelf geen zonde kent
en ons genade schenkt.

Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.

3

Wees stil, want de kracht van onze God
daalt neer op dit moment.

De kracht van de God die vergeeft
en ons genezing brengt;
niets is onmogelijk
voor wie gelooft in Hem.

Wees stil, want de kracht van onze God
daalt neer op dit moment.

2

Wees stil, want de heerlijkheid van God
omgeeft ons in dit uur.

Wij staan nu op heilige grond,
waar Hij verschijnt met vuur;
een eeuwigdurend licht
straalt van zijn aangezicht.

Wees stil, want de heerlijkheid van God
omgeeft ons in dit uur.

Hemelhoog 388 / Lied 422

1

Als je geen liefde hebt voor elkaar,
vallen de dromen in duigen.
Dromen van vrede worden niet waar,
kwaad is niet om te buigen.

Refrein:

Als je geen liefde hebt voor elkaar
leef je buiten Gods gloria.
Als je geen liefde hebt voor elkaar
leef je buiten Gods gloria.

2

Als je geen antwoord geeft op verdriet,
zullen de tranen niet drogen.
Als je al het leed van de wereld niet ziet,
worden Gods woorden verbogen.

Refrein

PSALM 12

1

Breng redding, Heer, de vroomheid is geweken.
Geen mens is trouw; elk is een leugenaar.
Met gladde tong hoort men ze leugens spreken,
met vleierij bedriegen ze elkaar.

2

Laat God de lippen van de vleiers treffen,
de grootspraak doen verstommen van wie zegt:
"Wie waagt het tegen ons zich te verheffen?
Ons woord is wet, wij zijn van niemand knecht".

3

"Nu zal Ik opstaan", spreekt de Heer der heren,
"om wat zij armen hebben aangedaan.
Ik zal het lot van de verdrukten keren.
Ik red hen uit. Hun klacht heb Ik verstaan".

4

Gods mond alleen spreekt woorden die niet falen,
zuivere woorden, onvervalst en klaar,
als zilver dat de smeltkroes zeven malen
gelouterd heeft. Al wat God spreekt is waar.

5

Laat de geweldenaars op aarde woeden.
Al neemt steeds meer hun valsheid overhand,
Gij Heer, houdt ons voor immer in uw hoede.
Gij zijt trouw, uw woord doet Gij gestand.

GEZANG 284

1

O lieve Heer, geef vrede
aan allen hier beneden
die uitzien naar uw feest,
opdat de mensen weten:
uw heilige profeten
zijn niet verblind geweest.

2

Doe onze ogen stralen,
doe ons het hart ophalen
aan blijdschap na verdriet;
o God voor wie verschijnen
Christus en al de zijnen,
versmaad hun smeken niet!

3

Verlos ons van de boze,
laat niet de goddelozen
op aarde koning zijn!
Laat ons uw land betreden,
dat zal een land van vrede
van melk en honing zijn!

GEZANG 176

1

O Liefde die verborgen zijt
in diepe stilten eeuwigheid,
erbarm U over ons bestaan,
het wordt verraden en verdaan.

2

Hoe acht'loos in ons midden wordt
het kostbaar mensenbloed gestort
en in het onbarmhartig licht
het kruis des Heren opgericht.

3

De minsten van de mensen zijn
daar uitgestrekt in angst en pijn.
Tot aan het eind der wereld lijdt
Christus in hun verlatenheid.

4

O Liefde uit de eeuwigheid
die met ons mens geworden zijt,
wij bidden, laat ons niet alleen
in al het duister om ons heen,

5

opdat ook wij o Heer U niet
verlaten in uw diep verdriet
maar bij U zijn in al de pijn
waarmee de mensen mensen zijn.

GEZANG 94

1

Mensen, wij zijn geroepen om te leven!
Hoog is de hemel boven ons verstand
en onder onze voeten hier beneden
de goede grond, het groene moederland.

2

God onze toekomst, God is onze Vader,
Hij is het licht voor onze dagen uit.
De hele wereld leeft van zijn genade,
Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.

3

Abraham heeft Hij eerst zijn woord gegeven,
dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad,
om zo de toekomst tegemoet te leven
wanneer de grote oogst te velde staat.

4

Ja, wij zijn allen zonen der belofte,
kinderen van de dag die komen zal,
als Hij, de Zoon, de Zon, daalt uit de hoogte,
roepend van recht en vrede overal!